

M1519/4342

14 OCT. 2016 10:15h

A la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

Maria Rovira Torrens, en la seva qualitat de regidora del grup municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesta:

La precarietat juvenil és un fenomen que abasta molts àmbits i problemàtiques de la vida de les joves, més enllà de les condicions amb que s'estableix la relació de la jove amb el món laboral, hi ha altres condicionants que contribueixen a la precarització de la vida de les joves. Però la principal problemàtica que aguditza la precarietat juvenil, és la precarietat laboral, i concretament el caràcter temporal de l'ocupació juvenil i alhora la no ocupació.

A banda de la baixa ocupació juvenil i l'elevada temporalitat d'aquesta, l'ocupació juvenil està afectada per altres problemàtiques. A través del sistema d'indicadors de la joventut catalana de l'Agència Catalana de la Joventut podem quantificar algunes de les formes de precarietat laboral juvenil. Com el treball no remunerat a la llar que afecta especialment a les noies, i que queda invisibilitzat; la subocupació; els riscos psicosocials i accidents de treball; l'escassetat d'ingressos i la doble escala salarial que fa les joves percebin la meitat que el total de la població, i la baixa –quan no nul·la– protecció social de les joves davant la desocupació.

Així doncs, segons un informe del mateix Ajuntament del 2015 sobre **les condicions de vida i els valors de la gent jove** –entre els 15 i els 29 anys més de meitat dels joves barcelonins admetrien una feina amb un sou inferior al que consideren just, en concret un 52%, quan l'any 2002 ho haguessin fet només un 31,9%. La xifra és encara més preocupant tenint en compte que prop de la meitat –un 46 %– estaria disposats a treballar sense contracte.

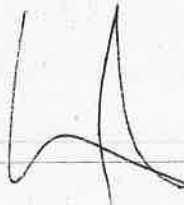
La desinformació i desconexió dels drets laborals, especialment entre el jove, és una de les principals causes de la normalització de la precarietat laboral, així com un impediment per l'autoorganització en els llocs de feina.

Per tot l'exposat anteriorment, presentem la següent

PROPOSICIÓ:

1. Introduir a través del Consorci d'Educació de Barcelona -en el marc de l'educació complementària- formació específica sobre drets sociolaborals a partir del curs vinent.
2. Instar a la Generalitat de Catalunya que s'introdueixi en el currículum escolar la obligatorietat de dotar d'aquests coneixements als alumnes.

Maria Rovira Torrens

A 14 d'octubre de 2016, Barcelona (Països Catalans)